

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

z dnia 2018 r.

w sprawie przekazania skargi Państwa Iwony Waszczuk, Bartosza Waszczuk, Idy Waszczuk i Poli Waszczuk na uchwałę nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie w części dotyczącej obwodu łowieckiego nr 21, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu

Na podstawie art. 18 pkt. 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), Sejmik Województwa Opolskiego uchwała co następuje:

§ 1. Postanawia się przekazać skargę Państwa Iwony Waszczuk, Bartosza Waszczuk, Idy Waszczuk i Poli Waszczuk na uchwałę nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie w części dotyczącej obwodu łowieckiego nr 21, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego.

§ 2. Do podpisania odpowiedzi na skargę upoważnia się Marszałka Województwa Opolskiego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Opolskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Sejmik Województwa Opolskiego uchwałą nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie dokonał podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie.

Pismem z dnia 20 czerwca 2018 r. P. Iwona Waszczuk, Bartosz Waszczuk, Ida Waszczuk, Pola Waszczuk reprezentowani przez radcę prawnego Wojciecha Kucypera z kancelarii Waszczuk i Partnerzy Sp. Partnerska Radców Prawnych ul. Partyzantów 1,46-100 Namysłów, na podstawie art. 50 §1, art.54 §1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wnieśli skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w części dotyczącej obwodu łowieckiego nr 21 określonego w załączniku nr 1 i 2 do uchwały, obejmującego nieruchomości należące do Skarżących.

Zaskarżonej uchwale Pełnomocnik zarzucił naruszenie przepisów art.140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny w związku z art.64 ust.1 i ust.3 w związku z art.31 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1997r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) poprzez ich niezastosowanie, polegające na podjęciu zaskarżonej uchwały w sposób naruszający konstytucyjne prawa wolności Skarżących, gdyż nie została im zapewniona prawnie skuteczna możliwość sprzeciwienia się włączeniu posiadanych nieruchomości do obwodu łowieckiego.

W przedmiotowej sprawie jedna ze Skarżących P. Iwona Waszczuk zwróciła się pismem z dnia 12 lutego 2018r. do Sejmiku Województwa Opolskiego z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa polegającego na podjęciu przez Sejmik Województwa Opolskiego uchwały nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie. Do wniosku Skarżąca P. Iwona Waszczuk dołączyła wykaz nieruchomości, których jest właścicielem wraz z wydrukami ksiąg wieczystych. Jak wynika z zapisów ksiąg wieczystych P. Iwona Waszczuk jest właścicielem części działek, natomiast dla części działek jest współwłaścicielem. Pozostałymi współwłaścicielami są P. Ida Waszczuk i P. Pola Waszczuk. Skarżąca Iwona Waszczuk nie załączyła do wezwania z dnia 12 lutego 2018r. pełnomocnictw wymienionych wyżej współwłaścicieli. Tym samym Skarżąca P. Iwona Waszczuk działała tylko w swoim imieniu, natomiast pozostali Skarżący - współwłaściciele nieruchomości będących przedmiotem aktualnej skargi nie wystąpili z takim wezwaniem. Należy dodać, że jeden ze Skarżących P. Bartosz Waszczuk jest współwłaścicielem działek o nr **ZANONIMIZOWANO**, które nie były przedmiotem ww. wezwania o do usunięcia naruszenia prawa, a są przedmiotem skargi (nie wymieniono ich w zestawieniu nieruchomości, tylko dołączono wydruki ksiąg wieczystych nr **ZANONIMIZOWANO**). Ponadto te działki te położone są już w granicach obwodu nr 15, a nie będącego przedmiotem skargi obwodu nr 21.

Sejmik Województwa Opolskiego nie podzielając stanowiska Skarżącej nie zajął stanowiska i nie odpowiedział na wezwanie z dnia 12 lutego 2018r.

W 2012 r., zgodnie z obowiązującym wówczas stanem prawnym, podziału województwa na obwody łowieckie dokonywał, na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. nr 127, poz. 1066 z późn. zm.), sejmik województwa w drodze uchwały po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, Polskiego Związku Łowieckiego oraz właściwej izby rolniczej. Były to jedyne organy wskazane przez ustawodawcę z którymi konsultowany winien być projekt podziału województwa na obwody łowieckie. Projekt uchwały w sprawie podziału woj. opolskiego na obwody łowieckie został przygotowany przez Departament Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a następnie przedłożony do

zaopiniowania przez: Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Katowicach i w Łodzi, Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Opolu i w Częstochowie oraz Izbę Rolniczą w Opolu. Po uzyskaniu pozytywnych opinii ww. instytucji została przyjęta uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w dniu 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2012 r. pod poz. 1632. W ramach sprawowanego nadzoru prawnego Wojewoda Opolski nie stwierdził żadnego naruszenia prawa odnośnie podjętej uchwały. A zatem Sejmik Województwa Opolskiego wydając zaskarżoną uchwałę działał zgodnie z obowiązującym prawem i w granicach prawa, przestrzegając wszystkich przepisów, które zostały ustanowione w ustawie Prawo łowieckie.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2014 r. Trybunał Konstytucyjny uchylił art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295 z późn. zm.), zobowiązał ustawodawcę do dostosowania ww. przepisów ustawy w sposób umożliwiający właścicielom nieruchomości wyrażenie woli w przedmiocie włączenia ich gruntów do obwodów łowieckich i odroczył utratę mocy zaskarżonego art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy Prawo łowieckie o maksymalny okres osiemnastu miesięcy tj. do 21 stycznia 2016 r.

Ustawodawca dopiero ustawą z dnia 22 marca 2018r. o zmianie ustawy Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r. poz. 651) wprowadził nowe brzmienie art.27, w treści którego m.in. dostosował przepisy umożliwiające właścicielom nieruchomości wyrażenie woli w przedmiocie włączenia ich gruntów do obwodów łowieckich.

Zgodnie z treścią art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w *postępowaniu administracyjnym*. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi. Jednocześnie zgodnie z art.53 §2a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi *jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, skargę można wnieść w każdym czasie*.

Na podstawie aktualnego brzmienia art. 90 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

W 2017 r. ustawodawca ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2017 r. poz. 935, dokonał nowelizacji przepisów m.in. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi i ustawy o samorządzie województwa. Zgodnie z treścią art. 17 ust.2 cytowanej ustawy *przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy tj. po 1 czerwca 2017r.*

Dla aktów i czynności organów administracji wydanych przed 1 czerwca 2017r. mają zastosowanie przepisy art.52 i 53 ww. ustawy w brzmieniu:

Art.52

§ 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.

§ 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.

§ 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. Sąd, po wniesieniu skargi, może uznać, że uchybienie tego terminu nastąpiło bez winy skarżącego i rozpoznać skargę.

§ 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.

oraz art.53 w brzmieniu:

§ 1. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

§ 3. Prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka mogą wnieść skargę w terminie sześciu miesięcy od dnia doręczenia stronie rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, a w pozostałych przypadkach w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie aktu lub podjęcia innej czynności uzasadniającej wniesienie skargi. Termin ten nie ma zastosowania do wnoszenia skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

Ponadto stosownie do art.17 ust.2 cytowanej ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. w przypadku przedmiotowej skargi, przed jej złożeniem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, winien być zastosowany tryb określony w ww. art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa przed nowelizacją: *Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.*

Tym samym Skarżący, którzy stoją na stanowisku, że ich interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone powinni byli wezwać organ - Sejmik Województwa Opolskiego do usunięcia naruszenia prawa, gdyż dopiero po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie uchwały nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie, Skarżący mogą zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego. W tym przypadku tylko jedna ze Skarżących P. Iwona Waszczuk

wystąpiła z wezwaniem (z dnia 12 lutego 2018r.) do usunięcia naruszenia prawa polegającego na podjęciu przez Sejmik Województwa Opolskiego uchwały nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie.

Tutejszemu organowi znany jest wprawdzie wyrok NSA IOSK1253/04 z dnia 5 marca 2005r., jednakże stan faktyczny niniejszej sprawy nie jest tożsamy z przywołanym rozstrzygnięciem.

Przyjmując jednak, że został spełniony przez Skarżących warunek wezwania Organu do usunięcia naruszenia prawa należy stwierdzić, że Skarżący składając skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Organu nie dopełnili terminu przewidzianego w art.53 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (w brzmieniu przed 1 czerwca 2017r., który ma w tym przypadku zastosowanie) tj. 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa wpłynęło do tutejszego Organu w dniu 16 lutego 2018r., tym samym termin na wniesienie skargi minął w dniu 17 kwietnia 2018r.

Podstawowym skutkiem prawnym objęcia danej nieruchomości granicami obwodu łowieckiego jest obowiązek prowadzenia na terenie tej nieruchomości gospodarki łowieckiej. Zgodnie z art.8 ust.1 Prawo łowieckie gospodarka łowiecka prowadzona jest w obwodach łowieckich przez ich dzierżawców lub zarządców. Gospodarka łowiecka oznacza działalność w zakresie ochrony, hodowli i pozyskiwania zwierzyny. Koła łowieckie szacują szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną w uprawach rolnych i wypłacają odszkodowania w tym zakresie. **Uchylenie uchwały nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie w części dotyczącej obwodu łowieckiego nr 21 oznacza brak możliwości prowadzenia gospodarki łowieckiej na tym obszarze tj. 6151 ha, w tym brak możliwości zabezpieczania upraw pozostałych właścicieli nieruchomości rolnych przed szkodami wyrządzanymi przez zwierzynę łowną na tym terenie.**

Inną poważną konsekwencją związaną z uchyleniem przedmiotowej uchwały jest brak możliwości prowadzenia przez myśliwych, w oparciu o przepisy ustawy Prawo łowieckie, regulacji pogłowia zwierzyny łownej, w tym w szczególności dzików, co w obliczu zagrożenia rozprzestrzeniania się choroby afrykańskiego pomoru świń uniemożliwia prowadzenie jakichkolwiek działań prewencyjnych w tym zakresie.

Należy dodać, że ustawodawca ustawą z dnia 22 marca 2018r. o zmianie ustawy Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r. poz. 651) wprowadzając nowe brzmienie art.27 umożliwił właścicielom nieruchomości uczestniczenie w procedurze dokonywania podziału województwa na obwody łowieckie poprzez możliwość wnoszenia uwag do projektu uchwały w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii (art.27 ust.9). Ponadto ustawodawca w art. 27 b ww. ustawy umożliwił właścicielowi nieruchomości lub użytkownikowi wieczystemu już po dniu wejścia w życie przepisów ww. ustawy złożenie oświadczenia o zakazie polowania na tej nieruchomości. Oświadczenie o zakazie polowanie jest skuteczne już po dniu złożenia oświadczenia lub po dniu zawiadomienia właściwego organu wskazanego w ustawie

Mając na uwadze przedstawione konsekwencje braku istnienia obwodów łowieckich w przypadku merytorycznego rozpatrzenia skargi zasadne byłoby jej oddalenie.

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) organ przekazuje skargę sądowi wraz

z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego w sprawie przekazania skargi Państwa Iwony Waszczuk, Bartosza Waszczuk, Idy Waszczuk, Poli Waszczuk reprezentowanych przez radcę prawnego Wojciecha Kucypera z kancelarii Waszczuk i Partnerzy Sp. Partnerska Radców Prawnych ul. Partyzantów 1,46-100 Namysłów dotyczącej podjęcia przez Sejmik Województwa Opolskiego w dniu 30 października 2012 r. uchwały nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu.

Organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt. 2 i pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) w związku z art. 17 ust.2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 935) na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie – ze względu na naruszenie terminu wniesienia skargi określonego w art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017r.), naruszenie trybu określonego w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa tj. brak wezwania organu (Sejmiku Województwa Opolskiego) przez wszystkich występujących w przedmiotowej sprawie Skarżących do usunięcia naruszenia prawa.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku, Organ z ostrożności procesowej wnosi o oddalenie skargi mając na względzie skutki społeczne i gospodarcze jakie może powodować uchylene uchwały nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie.

Załącznik
do uchwały Nr
Sejmiku Województwa
Opolskiego
z dnia 25 lipca 2018r.

DRW-I.7131.19.2018.MA/KK

Opole, dnia 25 lipca 2018 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Opolu
ul. Kośnego 70
45 – 372 Opole**

Skarżący:

Iwona Waszczuk, Bartosz Waszczuk, Ida Waszczuk, Pola Waszczuk
Zastępowani przez radcę prawnego Wojciecha Kucypera z kancelarii Waszczuk i Partnerzy Sp.
Partnerska Radców Prawnych
ul. Partyzantów 1,
46-100 Namysłów

Organ:

Sejmik Województwa Opolskiego, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole.

Zaskarżana uchwała:

Uchwała Nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r.
w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie w części dotyczącej
obwodu łowieckiego nr 21 określonego w załączniku nr 1 i 2 do uchwały, obejmującego
nieruchomości należące do Skarżących.

wps: brak

ODPOWIEŹ ORGANU NA SKARGĘ

Działając w imieniu Organu, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo
o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) w zw. z art. 43
ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018r. poz.913 z
późn. zm.), w nawiązaniu do skargi z dnia 20 czerwca 2018 r. (data wpływu:25.06.2018r.),
wnoszę o:

odrzucenie na podstawie art. 58 § 1pkt 2 i pkt 6 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami
administracyjnymi skargi na uchwałę nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego
z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody
łowieckie,

a z ostrożności procesowej w razie nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi wnoszę
o jej oddalenie.

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2012 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2012 r. pod poz. 1632.

Pismem z dnia 20 czerwca 2018 r. P. Iwona Waszczuk, Bartosz Waszczuk, Ida Waszczuk, Pola Waszczuk zastępowani przez radcę prawnego Wojciecha Kucypera z kancelarii Waszczuk i Partnerzy Sp. Partnerska Radców Prawnych ul. Partyzantów 1,46-100 Namysłów (określany dalej jako Pełnomocnik), na podstawie art. 50 §1, art.54 §1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wnieśli skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w części dotyczącej obwodu łowieckiego nr 21 określonego w załączniku nr 1 i 2 do uchwały, obejmującego nieruchomości należące do Skarżących.

Zaskarżonej uchwale Pełnomocnik zarzucił naruszenie przepisów art.140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny w związku z art.64 ust.1 i ust.3 w związku z art.31 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1997r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) poprzez ich niezastosowanie, polegające na podjęciu zaskarżonej uchwały w sposób naruszający konstytucyjne prawa wolności Skarżących, gdyż nie została im zapewniona prawnie skuteczna możliwość sprzeciwienia się włączeniu posiadanych nieruchomości do obwodu łowieckiego.

Odnosząc się do powyższego, skarżony Organ podnosi, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. Nr 78 poz. 483 z późn. zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Jednocześnie w myśl przepisu art.89 ust.1 ustawy o samorządzie województwa sejmik województwa stanowi akty prawa miejscowego na podstawie przepisów ustawy o samorządzie województwa oraz na podstawie upoważnień udzielonych w innych ustawach i w ich granicach.

W dniu 30 października 2012 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie. Uchwała ta została podjęta na podstawie przepisu art.27 ust.1 ustawy Prawo łowieckie (Dz.U. 2005r. Nr 127 poz. 1066 z późn. zm.), który w ówczesnym stanie prawnym brzmiał:

Podziału na obwody łowieckie oraz zmiany granic tych obwodów dokonuje w obrębie województwa właściwy sejmik województwa, w drodze uchwały, po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe i Polskiego Związku Łowieckiego, a także właściwej izby rolniczej.

Cytowany wyżej przepis wskazuje podmioty, których opinia była wymagana do podjęcia uchwały w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie. Skarżony organ uzyskał wymagane prawem opinie tj. Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach i w

Łodzi, Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Opolu i w Częstochowie oraz Izby Rolniczej w Opolu. Po uzyskaniu pozytywnych opinii ww. instytucji została przyjęta uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w dniu 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie i opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2012 r. pod poz. 1632.

Należy podkreślić, że przepis art.26 ustawy Prawo łowieckie określa, jakie tereny i obiekty nie wchodzą w skład obwodów łowieckich. Wynika z niego, że w dacie uchwalenia uchwały przepisy Prawa łowieckiego nie wskazywały, że istnieje możliwość wyłączenia z obwodu nieruchomości stanowiących własność prywatną.

Dopiero wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 stwierdził niekonstytucyjność art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295 z późn. zm.) i zobowiązał ustawodawcę do dostosowania ww. przepisu ustawy w sposób umożliwiający właścicielom nieruchomości wyrażenie woli w przedmiocie włączenia ich gruntów do obwodów łowieckich i odroczył utratę mocy zaskarżonego art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy Prawo łowieckie o maksymalny okres osiemnastu miesięcy tj. do 21 stycznia 2016 r. Ustawodawca ustawą z dnia 22 marca 2018r. o zmianie ustawy Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r. poz. 651) wprowadził nowe brzmienie art.27, w treści którego m.in. dostosował przepisy umożliwiające właścicielom nieruchomości wyrażenie woli w przedmiocie włączenia ich gruntów do obwodów łowieckich.

Tym samym należy stwierdzić, że Sejmik Województwa Opolskiego wydając zaskarżoną uchwałę działał wówczas zgodnie z obowiązującym prawem i w granicach prawa, przestrzegając wszystkich przepisów, które zostały ustanowione w ustawie Prawo łowieckie. W ramach sprawowanego nadzoru prawnego, Wojewoda Opolski nie stwierdził żadnego naruszenia prawa odnośnie podjętej uchwały. A zatem uchwała została podjęta zgodnie z ówczesnie obowiązującym prawem materialnym i zasadami legislacji.

Skarżący w dniu 25 czerwca 2018 r. złożyli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za pośrednictwem Sejmiku Województwa Opolskiego, na podstawie art. 50 §1, art.54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302). W przedmiotowej sprawie jedna ze Skarżących P. Iwona Waszczuk zwróciła się pismem z dnia 12 lutego 2018r. do Sejmiku Województwa Opolskiego z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa polegającego na podjęciu przez Sejmik Województwa Opolskiego uchwały nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie. Do wniosku Skarżąca P. Iwona Waszczuk dołączyła wykaz nieruchomości, których jest właścicielem wraz z wydrukami ksiąg wieczystych. Jak wynika z zapisów ksiąg wieczystych P. Iwona Waszczuk jest właścicielem części działek, natomiast dla części działek jest współwłaścicielem. Pozostałymi współwłaścicielami są P. Ida Waszczuk i P. Pola Waszczuk. Skarżąca Iwona Waszczuk nie załączyła do wezwania z dnia 12 lutego 2018r. pełnomocnictw wymienionych wyżej współwłaścicieli. Tym samym Skarżąca P. Iwona Waszczuk działała tylko w swoim imieniu, natomiast pozostali Skarżący - współwłaściciele nieruchomości będących przedmiotem aktualnej skargi nie wystąpili z takim wezwaniem.

Należy dodać, że jeden ze Skarżących P. Bartosz Waszczuk jest współwłaścicielem działek o nr **ZANONIMIZOWANO**, które nie były przedmiotem ww. wezwania do usunięcia naruszenia prawa, a są przedmiotem skargi (nie wymieniono ich w zestawieniu nieruchomości, tylko dołączono wydruki ksiąg wieczystych **ZANONIMIZOWANO**). Ponadto działki te położone są już w granicach obwodu nr 15, a nie będącego przedmiotem skargi obwodu nr 21.

Sejmik Województwa Opolskiego nie podzielając stanowiska Skarżącej nie zajął stanowiska i nie odpowiedział na wezwanie z dnia 12 lutego 2018r.

Zgodnie z treścią art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w *postępowaniu administracyjnym*. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi. Jednocześnie zgodnie z art.53 §2a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi *jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, skargę można wnieść w każdym czasie*.

Na podstawie aktualnego brzmienia art. 90 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

W 2017 r. ustawodawca ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2017 r. poz. 935, dokonał nowelizacji przepisów m.in. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi i ustawy o samorządzie województwa. Zgodnie z treścią art. 17 ust.2 cytowanej ustawy *przepisy art. 52 i art. 53 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy*. Tym samym dla aktów i czynności organów administracyjnych dokonanych przed 1 czerwca 2017r. (dniu wejścia w życie niniejszej ustawy) stosuje się przepisy art.52 w brzmieniu:

§ 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.

§ 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.

§ 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej

czynności - do usunięcia naruszenia prawa. Sąd, po wniesieniu skargi, może uznać, że uchybienie tego terminu nastąpiło bez winy skarżącego i rozpoznać skargę.

§ 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.

oraz art.53 w brzmieniu:

§ 1. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

§ 3. Prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka mogą wnieść skargę w terminie sześciu miesięcy od dnia doręczenia stronie rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, a w pozostałych przypadkach w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie aktu lub podjęcia innej czynności uzasadniającej wniesienie skargi. Termin ten nie ma zastosowania do wnoszenia skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

Ponadto stosownie do art.17 ust.2 cytowanej ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. w przypadku przedmiotowej skargi, przed jej złożeniem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, winien być zastosowany tryb określony w ww. art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa przed nowelizacją: *Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.*

Tym samym w opinii tutejszego Organu wszyscy występujący Skarżący, którzy stoją na stanowisku, że ich interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone powinni byli wezwać organ - Sejmik Województwa Opolskiego do usunięcia naruszenia prawa, gdyż dopiero po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie uchwały nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, Skarżący mogą zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego. W tym przypadku tylko jedna ze Skarżących P. Iwona Waszczuk wystąpiła z wezwaniem (z dnia 12 lutego 2018r.) do usunięcia naruszenia prawa polegającego na podjęciu przez Sejmik Województwa Opolskiego uchwały nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie.

Tutejszemu organowi znany jest wprawdzie wyrok NSA IOSK1253/04 z dnia 5 marca 2005r., jednakże stan faktyczny niniejszej sprawy nie jest tożsamy z w przywołanym rozstrzygnięciem.

Przyjmując jednak, że został spełniony przez Skarżących warunek wezwania Organu do usunięcia naruszenia prawa należy stwierdzić, że Skarżący składając skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Organu nie dopełnili terminu przewidzianego w art.53 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (w brzmieniu przed 1 czerwca 2017r., który ma w tym przypadku zastosowanie) tj. 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa wpłynęło do tutejszego Organu w dniu 16 lutego 2018r., tym samym termin na wniesienie skargi minął w dniu 16 kwietnia 2018r.

Z uwagi na powyższe Organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt. 2 i pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302) w związku z art. 17 ust.2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 935) na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie – ze względu na naruszenie terminu wniesienia skargi określonego w art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (w brzmieniu obowiązującym przed 1 czerwca 2017r.), naruszenie trybu określonego w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa tj. brak wezwania organu (Sejmiku Województwa Opolskiego) przez wszystkich występujących w przedmiotowej sprawie Skarżących do usunięcia naruszenia prawa.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi, z ostrożności procesowej, mając na względzie skutki społeczne i gospodarcze jakie może powodować uchylene uchwały nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, Organ wnosi o oddalenie skargi.

Podstawowym skutkiem prawnym objęcia danej nieruchomości granicami obwodu łowieckiego jest obowiązek prowadzenia na terenie tej nieruchomości gospodarki łowieckiej. Zgodnie z art.8 ust.1 ustawy Prawo łowieckie gospodarka łowiecka prowadzona jest w obwodach łowieckich przez ich dzierżawców lub zarządców. Gospodarka łowiecka oznacza działalność w zakresie ochrony, hodowli i pozyskiwania zwierzyny. Koła łowieckie szacują szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną w uprawach rolnych i wypłacają odszkodowania w tym zakresie. Uchylene uchwały nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie w części dotyczącej obwodu łowieckiego nr 21 oznacza brak możliwości prowadzenia gospodarki łowieckiej na tym obszarze tj. 6151 ha, w tym brak możliwości

zabezpieczenia upraw pozostałych właścicieli nieruchomości rolnych przed szkodami wyrządzanymi przez zwierzynę łowną na tym terenie.

Inną poważną konsekwencją związaną z uchynieniem przedmiotowej uchwały jest brak możliwości prowadzenia przez myśliwych, w oparciu o przepisy ustawy Prawo łowieckie, regulacji pogłowa zwierzyny łownej, w tym w szczególności dzików, co w obliczu zagrożenia rozprzestrzeniania się choroby afrykańskiego pomoru świń uniemożliwia prowadzenie jakichkolwiek działań prewencyjnych w tym zakresie.

Należy dodać, że ustawodawca ustawą z dnia 22 marca 2018r. o zmianie ustawy Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r. poz. 651) wprowadzając nowe brzmienie art.27 umożliwił właścicielom nieruchomości uczestniczenie w procedurze dokonywania podziału województwa na obwody łowieckie poprzez możliwość wnoszenia uwag do projektu uchwały w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie oraz zaliczenia obwodów łowieckich do kategorii (art.27 ust.9). Ponadto ustawodawca w art. 27 b ww. ustawy umożliwił właścielowi nieruchomości lub użytkownikowi wieczystemu już po dniu wejścia w życie przepisów ww. ustawy złożenie oświadczenia o zakazie polowania na tej nieruchomości. Oświadczenie o zakazie polowanie jest skuteczne już po dniu złożenia oświadczenia lub po dniu zawiadomienia właściwego organu wskazanego w ustawie

Mając na uwadze przedstawione konsekwencje braku istnienia obwodów łowieckich w przypadku merytorycznego rozpatrzenia skargi zasadne byłoby jej oddalenie.

W tym stanie rzeczy Sejmik Województwa Opolskiego wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

1. Skarga z dnia 20 czerwca 2018r. P. Iwona Waszczuk, Bartosz Waszczuk, Ida Waszczuk, Pola Waszczuk zastępowani przez radcę prawnego Wojciecha Kucypera z kancelarii Waszczuk i Partnerzy Sp. Partnerska Radców Prawnych ul. Partyzantów 1,46-100 Namysłów.
2. Odpis odpowiedzi Sejmiku Województwa Opolskiego na skargę.
3. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa P. Iwony Waszczuk z dnia 12 lutego 2018r.
4. Akta sprawy – karty 142